

LACHA (4) *sb f*

łacha (1), **łacha** (1), *łacha a. łacha* (2) *KlonFlis*.

Oba a jasne.

sg N łacha (5). ◇ *I łachą* (1). ◇ [*L łasze.*]

Sł stp: łacha a. łacha, Cn brak, Linde XVI (trzy z niżej notowanych przykładów) – XVII i XIX w.: łacha.

1. *Odnoga, boczne koryto rzeki* (3) : Tedyć powiedam iż Wiłłá dwoiáka, Iedná Sámicá/ druga Lachá/ nowem Co ćiecze rowem. (*marg*) *Naturalis alueus íámicá. Torrens láchá quia aestate fíccatur vel certé non nauigatur.* (–) *KlonFlis* F2, F2; [Czwarte jezioro Montawa [...] leży nád łachą wiślną; która łacha uczynić może wedle szczęśliwego połowu mc. 15 *LustrMalb* 1565/127; Jezioro przy tej wsi przy łasze wiślanej niewielkie, przy granicy monthowskiej, do którego woda wlewa z Wisły czasu powodzi i rybne czyni *LustrMalb* 1565/146, 1570/91].

2. *Zestawienie w funkcji n-loc: »Kokosza łacha«* (1) : V wsi Benowey Benowa też rzeká/ Co z práwey ítrony z Wiłłá lię też śćieka. Poniżey/ iákom wzięł ípráwę od Stáchá/ Kokofza láchá. *KlonFlis* G3v.

Synonim: odnoga.

HJ